

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13 lutego 2013 r.

w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu fosforu białego, zwanego również fosforem w stanie wolnym lub fosforem żółtym, pochodzącego z Republiki Kazachstanu

(2013/81/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA

- (1) W dniu 17 grudnia 2011 r. Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) wszczęcie postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Unii fosforu białego, zwanego również fosforem w stanie wolnym lub fosforem żółtym, pochodzącego z Republiki Kazachstanu („Kazachstan” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie wszczęto w następstwie skargi złożonej w dniu 7 listopada 2011 r. w imieniu przedsiębiorstwa Thermphos International BV („skarżący”), które jest jedynym producentem fosforu białego w Unii i którego produkcja stanowi zatem całkowitą produkcję unijną. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na dumping wymienionego produktu i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania.

2. STRONY ZAINTERESOWANE POSTĘPOWANIEM

- (3) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania skarżącego, jedyne go znanego producenta eksportującego w państwie, którego dotyczy postępowanie, producenta w państwie analogicznym, importerów, przedsiębiorstwa handlowe, zainteresowanych użytkowników i przedstawicieli Kazachstanu. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (4) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

Wszystkie ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i uwzględnione w stosownych przypadkach.

- (5) W celu umożliwienia zainteresowanemu producentowi eksportującemu w Kazachstanie złożenia wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) lub o traktowanie indywidualne („IT”) Komisja przesłała temu producentowi eksportującemu formularz wniosku. Ponadto Komisja przesłała formularz wniosku władzom Kazachstanu. Jedyny znany producent eksportujący w Kazachstanie zgłosił się i wystąpił o MET.

- (6) Komisja przesłała kwestionariusz do znanego producenta eksportującego w państwie, którego dotyczy postępowanie, oraz do skarżącego; obie strony przekazały Komisji odpowiedzi.

- (7) Ze względu na dużą liczbę niepowiązanych importerów, którzy mogliby potencjalnie zostać objęci dochodzeniem, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrole wrywkowe zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowych oraz ewentualne wybranie próby, wszystkich niepowiązanych importerów poproszono o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Jedynie siedem przedsiębiorstw dostarczyło informacje określone w zawiadomieniu o wszczęciu. Przedsiębiorstwa te poinformowały, że są importerami/użytkownikami produktu objętego postępowaniem. Z uwagi na małą liczbę importerów, którzy się zgłosili, zdecydowano, że kontrole wrywkowe nie będą konieczne. Następnie Komisja przesłała wyżej wymienionym stronom zarówno kwestionariusz dla importerów, jak i kwestionariusz dla użytkowników. Ponadto ponad 30 przedsiębiorstw zgłosiło się, informując, że są użytkownikami. Komisja przesłała tym przedsiębiorstwom kwestionariusz dla użytkowników. Ogółem pięć przedsiębiorstw wypełniło oba kwestionariusze, jedno przedsiębiorstwo wypełniło kwestionariusz dla importerów, a siedem przedsiębiorstw kwestionariusz dla użytkowników. Należy zwrócić uwagę, że jeden z użytkowników postanowił wycofać się ze współpracy.

- (8) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów wstępnego określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii, a następnie złożyła wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

a) producent unijny

Thermphos International BV, Vlissingen, Niderlandy;

(1) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

(2) Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 19.

- b) producent eksportujący w państwie, którego dotyczy postępowanie

Kazphosphate LLC, Ałma-Ata, Republika Kazachstanu;

- c) importer

Ciech SA, Warszawa, Polska;

- d) użytkownik

Zakłady Chemiczne Alwernia SA, Alwernia, Polska;

- e) importerzy/użytkownicy

Fosfa akciová společnost, Breclav, Republika Czeska

ICL-IP Bitterfeld GmbH, Bitterfeld-Wolfen, Niemcy

Italmatch Chemicals Spa, Genua, Włochy.

3. OKRES OBJĘTY DOCHODZENIEM

- (9) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2008 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

4. NIEWPROWADZANIE ŚRODKÓW TYMCZASOWYCH

- (10) Uznano, że wprowadzenie tymczasowych środków nie byłoby właściwe, w szczególności z uwagi na potrzebę dalszej analizy niektórych aspektów związku przyczynowego i interesu Unii.
- (11) Wszystkie zainteresowane strony otrzymały dokument informacyjny zawierający istotne fakty i ustalenia, na podstawie których zdecydowano nie wprowadzać tymczasowych środków („dokument informacyjny”). Szereg zainteresowanych stron złożyło pisemne oświadczenia, przedstawiając swoje opinie na temat ustaleń zawartych w dokumencie informacyjnym. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się.

5. PRAWA STRON I POUFNOŚĆ

- (12) Przemysł unijny składa się z tylko jednego producenta, dlatego szczególnie chronione dane należało zindeksować lub podać w formie zakresu dla zachowania poufności. Ponadto z tych samych powodów, tj. istnienia tylko jednego producenta eksportującego i ograniczonej liczby importerów na rynku unijnym, wszystkie dane liczbowe odnoszące się do konsumpcji, wielkości przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz innych państw, a także cen importowych musiały zostać zindeksowane. Podobnie, w większości przypadków dotyczących użytkowników ich ograniczona liczba uniemożliwiła dostarczenie rzeczowych danych.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (13) Produkt objęty postępowaniem to fosfor biały, zwany również fosforem w stanie wolnym lub fosforem żółtym, pochodzący z Kazachstanu, obecnie objęty kodem CN ex 2804 70 00 („fosfor biały” lub „produkt objęty postępowaniem”).
- (14) Fosfor biały jest pierwiastkiem chemicznym otrzymywanym z fosforytu i posiada wiele zastosowań. Wykorzystywany jest jako materiał wyjściowy do zastosowań niekwasowych, głównie w produktach leczniczych i środkach chemicznych stosowanych w rolnictwie; stosuje się go również do produkcji kwasu fosforowego i jego pochodnych, które są wykorzystywane w żywności i detergentach, oraz do produkcji stopów metali z fosforem, które mają zastosowanie w metalurgii. Dochodzenie wykazało, że występuje tylko jeden rodzaj produktu objętego postępowaniem.

2. PRODUKT PODOBNY

- (15) Dochodzenie wykazało, że fosfor biały produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny oraz fosfor biały produkowany w państwie, którego dotyczy postępowanie, i wywożony do Unii mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz te same zastosowania. Produkty te uznaje się zatem wstępnie za podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę ustalenia dotyczące traktowania na zasadach rynkowych, opisane w motywach 14–17, oraz fakt, że dane dotyczące producenta operującego na rynku analogicznym nie zostały użyte, nie dokonano ustaleń dotyczących produkcji i sprzedaży produktu podobnego na rynku analogicznym.

C. DUMPING

1. TRAKTOWANIE NA ZASADACH RYNKOWYCH („MET”)

- (16) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym przywozu z Kazachstanu normalną wartość należy ustalić zgodnie z ust. 1–6 wyżej wymienionego artykułu w odniesieniu do producenta eksportującego, wobec którego stwierdzono, że spełnia kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji, kryteria te są podsumowane poniżej:

Kryterium 1 — Decyzje gospodarcze są odpowiedzią na warunki panujące na rynku, bez znacznej ingerencji ze strony państwa, a koszty odzwierciedlają wartości rynkowe.

Kryterium 2 — Przedsiębiorstwa posiadają jeden wyraźny zestaw dokumentacji księgowej, która jest poddawana niezależnemu audytowi.

Kryterium 3 — Nie występują wahania, wynikające z przejścia od nierynkowego systemu gospodarki.

Kryterium 4 — Prawo upadłościowe i prawo rzeczowe gwarantują stabilność i pewność prawną.

Kryterium 5 — Przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.

- (17) Jedyne znany producent eksportujący w Kazachstanie („producent eksportujący”) wystąpił o MET i przedłożył formularz wniosku. Przedłożone informacje zostały zweryfikowane przez Komisję na terenie przedsiębiorstwa, którego dotyczył wniosek.
- (18) Biorąc pod uwagę zweryfikowane dowody, ustalono, że przedsiębiorstwo to spełniało wszystkie wymogi ustanowione w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego i mógłby mu zostać przyznany MET.
- (19) Komisja powiadomiła o wynikach ustaleń dotyczących MET producenta eksportującego, władze Kazachstanu i skarżącego oraz umożliwiła im przedstawienie uwag.
- (20) Skarżący zarzucił, że istniało powiązanie między producentem eksportującym i państwem kazachskim, a przedsiębiorstwo nie przedstawiło dowodów na posiadanie udziałów. Dochodzenie wykazało jednak, że przedsiębiorstwo było spółką partnerską („limited liability partnership”) zgodnie z prawem Kazachstanu, a jej bezpośrednimi udziałowcami były dwa przedsiębiorstwa prywatne. Stwierdzono, że państwo nie posiadało żadnych pośrednich ani bezpośrednich udziałów w przedsiębiorstwie. Dochodzenie potwierdziło zatem, że przedsiębiorstwo było w pełni własnością prywatną. Zarzuty skarżącego w tym zakresie zostały zatem odrzucone.
- (21) Skarżący twierdził również, że przedsiębiorstwo weszło w spółkę *joint venture* z przedsiębiorstwem będącym własnością państwa lub przez nie finansowanym, uzyskując w ten sposób uprzywilejowany dostęp do finansowania ze strony państwa. Dochodzenie potwierdziło istnienie spółki *joint venture*, która była jednak nieaktywna w OD i obejmowała wyłącznie kwas siarkowy, który należy do innego sektora gospodarki niż fosfor biały. Zarzuty w tym zakresie zostały zatem odrzucone.
- (22) Skład i funkcjonowanie zarządu i rady wykonawczej, stanowiących główne organy podejmujące decyzje dotyczące przedsiębiorstwa, zostały poddane ocenie. W wyniku dochodzenia nie ujawniono jakiegokolwiek ingerencji ze strony państwa.
- (23) Skarżący argumentował również, że koszty produkcji zostały zniekształcone i nie odzwierciedlały normalnych warunków gospodarki rynkowej, w szczególności w odniesieniu do kosztów wydobywania fosforytu, będącego jednym z głównych surowców. Dochodzenie ujawniło, że przedsiębiorstwo pozyskiwało fosforyt od powiązanych kopalń w Kazachstanie, korzystając z wyłącznych praw do eksploatacji. Prawa te zostały nabyte, wycenione zgodnie z ich rzeczywistą wartością i prawidłowo rozliczone. Ponadto przedsiębiorstwo płaciło podatek od osób prawnych i podatek od wydobycia minerałów oraz ponosiło inne powiązane koszty na tym samym poziomie, co każde inne przedsiębiorstwo zajmujące się minerałami w Kazachstanie. Zobowiązania finansowe związane z powyższymi obowiązkami stanowiły część całkowitych kosztów operacyjnych przedsiębiorstwa. Na tej podstawie stwierdzono, że poważna ingerencja ze strony państwa nie miała miejsca, a koszty dotyczące fosforytu nie zostały zniekształcone. Argumenty przedstawione przez skarżącego w tym zakresie zostały zatem odrzucone.
- (24) Energia elektryczna, która stanowi znaczącą część całkowitych kosztów produkcji, jest dostarczana przez dostawców niepowiązanych. Dochodzenie wykazało, że średnia cena energii elektrycznej dla tego przedsiębiorstwa była niższa niż cena płacona przez innych użytkowników przemysłowych w Kazachstanie. Niemniej ze względu na to, że przedsiębiorstwo jest jednym z największych odbiorców energii w państwie, stwierdzono, że praktyka ta nie jest sprzeczna z zasadami gospodarki rynkowej. Skarżący zarzucił, że przedsiębiorstwo korzystało z preferencyjnych cen transportu energii elektrycznej płaconych za usługi państwowych sieci transportowych. Dochodzenie nie potwierdziło tego zarzutu. W związku z powyższym stwierdzono brak poważnej ingerencji ze strony państwa w zakresie cen energii elektrycznej, a zarzuty skarżącego w tym zakresie zostały odrzucone.
- (25) Wszystkie inne znaczące surowce – koks, miąższ węglowy zawierający fosforany, kwarcyt, elektrody, „cake” i ruda krzemianowa – zostały zakupione od dostawców niepowiązanych na rynku międzynarodowym, głównie chińskim i rosyjskim, lub otrzymane z miejscowych źródeł. Dochodzenie nie ujawniło jakiegokolwiek ingerencji ze strony państwa w zakresie zakupu lub cen tych surowców.
- (26) Skarżący zarzucił również, że pomimo istnienia odpowiednich ram prawnych w Kazachstanie, prawa pracownicze i socjalne przysługujące pracownikom nie są w praktyce przestrzegane przez państwo, które miało wpływ na wynagrodzenia i koszty pracy w przedsiębiorstwie. Dochodzenie wykazało, że o zatrudnianiu i zwalnianiu pracowników decyduje zarząd przedsiębiorstwa, a wynagrodzenia podlegają ustawowej płacy minimalnej. Wykazano, że odpowiednio prawodawstwo Kazachstanu było przestrzegane, a z każdym z pracowników podpisano umowę o pracę. Dochodzenie nie ujawniło zatem żadnej ingerencji ze strony państwa, a zarzuty skarżącego w tym zakresie zostały odrzucone.
- (27) Wreszcie skarżący twierdził, że brak sprzedaży fosforu białego na rynku krajowym w Kazachstanie świadczył o bardzo prawdopodobnym istnieniu ograniczeń sprzedaży na tym rynku. Niemniej w zezwoleniu na prowadzenie działalności przedsiębiorstwa nie wykazano żadnych ograniczeń sprzedaży na rynku krajowym ani na rynkach eksportowych. Brak sprzedaży krajowej był spowodowany brakiem zarówno popytu na fosfor biały, jak i zdolności przetwórczej w Kazachstanie. Zarzuty skarżącego w tym zakresie zostały zatem odrzucone.

- (28) Przedsiębiorstwo posiadało jeden zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, co roku kontrolowanej przez niezależne firmy audytorskie zgodnie z MSSF (Międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej) oraz stosowanej do wszystkich celów.
- (29) Rachunki finansowe przedsiębiorstwa wykazały, że przedsiębiorstwo udzielało nieodpłatnych pożyczek, które zostały jednak spłacone w OD. Nieoprocentowane pożyczki udzielane i otrzymywane przez powiązane lub nawet niepowiązane przedsiębiorstwa są zgodne z międzynarodowymi standardami rachunkowości, jeśli przestrzegane są pewne warunki, np. spełnienie wymagań sprawozdawczych oraz ujawnienie informacji o pożyczkach w rachunkach finansowych. Dochodzenie nie wykazało nieprawidłowości w tym zakresie; stwierdzono, że wszystkie wymogi dotyczące rachunkowości zostały spełnione.
- (30) Ustalono, że przedsiębiorstwo podlega odpowiednim przepisom prawa upadłościowego i prawa własności, które gwarantują pewność i stabilność prawną działania przedsiębiorstw. Nic nie wskazywało na to, że przedsiębiorstwo nie stosowało lub nie wdrażało wyżej wymienionych przepisów.
- (31) Dochodzenie nie wykazało żadnych ograniczeń w zakresie stosowania i przeliczania waluty obcej. Transakcje walutowe przedsiębiorstwa dokonywane były według kursów rynkowych; przedsiębiorstwo było w stanie swobodnie wykorzystywać swoje fundusze.
2. WARTOŚĆ NORMALNA
- (32) Zgodnie z ustaleniami przedstawionymi w motywie 14, dotyczącymi wniosku przedsiębiorstwa o MET, normalną wartość ustalono na podstawie art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego.
- (33) Przedsiębiorstwo nie sprzedawało fosforu białego na rynku krajowym w OD; ponadto nie było innych sprzedawców ani producentów fosforu białego w Kazachstanie. Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wartości normalnej nie można było zatem ustalić na podstawie cen sprzedaży krajowej. Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wartość normalna została zatem skonstruowana na podstawie kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem poprzez dodanie uzasadnionej kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych („SG&A”) oraz zysku.
- (34) Dochodzenie wykazało, że zgłoszony koszt produkcji nie obejmował kosztów amortyzacji zezwoleń na wydobycie, które to koszty musiały zatem zostać dodane. W związku z tym za odpowiednią uznana została kwota rocznej amortyzacji zezwoleń na wydobycie dotyczących produktu objętego postępowaniem ustalona na podstawie „wartości górzowej”.
- (35) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego producent eksportujący stwierdził, że zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego koszty należało określić na podstawie dokumentacji przechowywanej przez stronę objętą dochodzeniem. Ponieważ koszty amortyzacji zezwoleń na wydobycie zostały odzwierciedlone tylko w księgowości spółki dominującej producenta eksportującego, znajdującej się poza Kazachstanem, i ponieważ ta spółka nie byłaby objęta dochodzeniem, ustalenie kosztów producenta eksportującego nie powinno być oparte na informacjach zawartych w księgowości tej spółki.
- (36) Przypomina się, że ponieważ kopalnia fosforytu znajduje się w Kazachstanie i producent eksportujący wydobywał fosforyt do celu produkcji fosforu białego, koszty zapisane w księgowości producenta eksportującego powinny być rzeczywiście zawierać koszty amortyzacji zezwoleń na wydobycie. A zatem, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, dokumentacja producenta eksportującego nie odzwierciedlała właściwie kosztów związanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem. Dało to podstawę do odpowiedniej korekty zgłoszonych kosztów.
- (37) Księgowość spółki dominującej stanowiła skonsolidowaną księgowość całej grupy, tj. zawierała również dane z działalności producenta eksportującego w Kazachstanie. Zawarte w dokumentacji zezwolenia na wydobycie odnosiły się do ogólnej działalności wydobywczej, w tym działań producenta eksportującego w związku z produkcją fosforu białego. Uznano zatem za uzasadnione dokonanie na tej podstawie korekty zgłoszonego kosztu produkcji.
- (38) Producent eksportujący twierdził ponadto, że odnotowany koszt amortyzacji stanowił całkowity koszt amortyzacji wszystkich zezwoleń na wydobycie grupy przedsiębiorstw związanych z produkcją różnych produktów zawierających fosfor biały. Wartość kosztów amortyzacji dodana do zgłoszonych kosztów produkcji fosforu białego powinna jednak odnosić się tylko do kosztów amortyzacji bezpośrednio powiązanych z produkcją fosforu białego. Uwaga ta została przyjęta i koszt produkcji odpowiednio skorygowano, przydzielając łączne koszty amortyzacji do działalności związanej wyłącznie z produkcją fosforu białego.
- (39) Ze względu na to, że na krajowym rynku Kazachstanu nie operowali inni producenci fosforu białego, zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego, koszty SG&A oparto na rzeczywistych kosztach poniesionych przy produkcji i sprzedaży na rynku krajowym produktów należących do tej samej ogólnej kategorii. Z tego względu pod uwagę wzięto głównie produkty chemiczne, takie jak nawozy oraz inne pochodne fosforu białego.

(40) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego producent eksportujący stwierdził, że kwoty wzięte pod uwagę w celu ustalenia zysków związanych z „innymi produktami” nie są właściwe. W szczególności stwierdzono, że proces produkcji niektórych z tych produktów i warunki handlowe ich sprzedaży różniły się znacząco od tych, które stosowano w przypadku fosforu białego, a co za tym idzie podczas sprzedaży tych produktów wygenerowano wyższe marże zysku. Stwierdzono, że jeśli chodzi o określenie marży zysku do celu skonstruowania wartości normalnej, kwoty zysków powinny zostać ustalone na podstawie art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego, tj. inną uzasadnioną metodą. W tym kontekście stwierdzono, że pod uwagę powinien być brany zysk z fosforu białego uzyskany ze sprzedaży eksportowej do Unii lub innych państw trzecich lub ewentualnie średnia tych marż zysków. Stwierdzono również wreszcie, że jeśli żadna z powyższych opcji nie będzie akceptowalna, należy wziąć pod uwagę średnią marżę zysku spółki dominującej dotyczącą produkcji i sprzedaży wszystkich produktów w OD.

(41) Informacje dotyczące różnych procesów produkcyjnych stosowanych do wytwarzania „innych produktów”, a także różnych warunków handlowych w czasie ich sprzedaży zostały dostarczone na bardzo późnym etapie dochodzenia i nie towarzyszyły im żadne dowody. Nie wykazano również, czy i w jakim stopniu te rzekome różnice miały wpływ na ceny sprzedaży, a w konsekwencji na marże zysku. Producent eksportujący nie wykazał wreszcie, że którakolwiek z sugerowanych powyżej metodologii w zastosowaniu art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego doprowadziłaby rzeczywiście do uzyskania dokładniejszych wyników niż metodologia oparta na art. 2 ust. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W szczególności nie wyjaśniono, w jakim stopniu warunki sprzedaży eksportowej byłyby porównywalne z warunkami sprzedaży na rynku krajowym, a więc stanowiłyby właściwy substytut dla sprzedaży na rynku krajowym. Dlatego powyższe argumenty musiały zostać odrzucone.

3. CENA EKSPORTOWA

(42) Cała sprzedaż eksportowa do Unii była dokonywana bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów w Unii, dlatego cenę eksportową ustalono na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem w OD zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

(43) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego producent eksportujący stwierdził, że zastosowana cena eksportowa była błędna. Należy zauważyć, że cenę eksportową ustalono w oparciu o zweryfikowane informacje przedłożone przez producenta eksportującego w czasie dochodzenia, a co za tym idzie nie było podstaw, by poprawiać te dane. Argument ten musiał zatem zostać odrzucony.

4. PORÓWNANIE

- (44) Skonstruowaną wartość normalną i cenę eksportową porównywano na podstawie ceny *ex-works*.
- (45) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną *ex-works* a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowania, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań dokonano w odniesieniu do kosztów transportu w państwie, którego dotyczy postępowanie, i w Unii, kosztów przeładunku i kosztów dodatkowych oraz kosztów kredytu we wszystkich przypadkach, w których uznano je za rozsądne, prawidłowe i poparte potwierdzonymi dowodami.

5. MARGINESY DUMPINGU

- (46) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego ustalono margines dumpingu dla producenta eksportującego w Kazachstanie na podstawie porównania między średnią ważoną wartością normalną a średnią ważoną ceną eksportową.
- (47) Biorąc pod uwagę maksymalny poziom współpracy wynikający z faktu, że jedyny współpracujący producent eksportujący reprezentował 100 % sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem, cło obowiązuje dla całego państwa zostało ustalone na tym samym poziomie, co dla współpracującego producenta eksportującego.
- (48) Na podstawie powyższej metodyki margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, jest następujący:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
Kazphosphate LLC	10,5 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	10,5 %

D. SZKODA

1. PRODUKCJA UNIJNA I PRZEMYSŁ UNIJNY

- (49) Skarga została złożona w imieniu Thermphos International B.V. („skarżący”), jedyne go producenta fosforu białego w Unii, którego produkcja stanowi całkowitą produkcję unijną.
- (50) W rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego skarżący stanowi zatem przemysł unijny i będzie dalej zwany „przemysłem unijnym”.

- (51) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego przedsiębiorstwo Thermphos International B.V. było zmuszone do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Następnie, w dniu 21 listopada 2012 r., sąd okręgowy w Bredzie nakazał likwidację przedsiębiorstwa. W konsekwencji przemysł unijny zaprzestał produkcji fosforu białego. W oświadczeniu prasowym wydanym przez przemysł unijny wskazał on jednak, że pozostałe zapasy fosforu białego wystarczą do zaopatrywania przez kilka miesięcy jego spółek zależnych wytwarzających produkty przetworzone. W tym czasie przemysł unijny prowadził nadzorowany proces wyłączania swoich zakładów produkujących fosfor biały. Równocześnie trwają negocjacje dotyczące ewentualnego przejścia, którego wynikiem może być wznowienie w krótkim czasie produkcji fosforu białego.
- (52) Kilka zainteresowanych stron stwierdziło, że z uwagi na wspomniany powyżej rozwój sytuacji dochodzenie powinno zostać zakończone w oparciu o fakt, że przemysł unijny przestał istnieć. W odpowiedzi na te argumenty należy zauważyć, że przemysł unijny produkował fosfor biały przez cały OD i że tak długo, jak trwa postępowanie upadłościowe i negocjacje dotyczące ewentualnego przejścia, nie jest jasne, czy produkcja fosforu białego zostanie rzeczywiście zakończona w sposób trwały, czy też zaprzestanie produkcji będzie miało jedynie charakter tymczasowy. Dlatego też twierdzenie, że przemysł unijny przestał istnieć, jest przedwczesne. Co za tym idzie uzasadnione w ten sposób wnioski o zakończenie postępowania zostały odrzucone.
- (56) Stwierdzono, że następujące wskaźniki ekonomiczne dotyczące przemysłu unijnego powinny zostać zbadane w odniesieniu do całkowitej działalności (w tym użytku własnego przemysłu unijnego): produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wzrost, inwestycje, zapasy, zatrudnienie, wydajność, wynagrodzenia, zdolność do pozyskania kapitału oraz rozmiar marginesu dumpingu. Wynika to z faktu, że wskaźniki te mogą być naruszone przez przywóz towarów po cenach dumpingowych, niezależnie od tego, czy produkt przekazywany jest do dalszego przetwarzania w obrębie przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw czy też jest on sprzedawany na wolnym rynku. Rynek sprzedaży wewnętrznej i wolny rynek będą dalej określane jedną nazwą „rynek całkowity”.

2. OKREŚLENIE WŁAŚCIWEGO RYNKU UNIJNEGO

- (53) Przemysł unijny jest zintegrowany pionowo i znaczącą część jego własnej produkcji przeznaczono na użytek własny. Ustalono rzeczywiście, że jedyny producent unijny używał znacznej części produkcji fosforu białego jako surowca do wytwarzania różnych produktów przetworzonych stosowanych głównie w sektorze farmaceutycznym, rolniczym, spożywczym oraz chemicznym. Produkcja przeznaczona na użytek własny nie znajdowała się na wolnym rynku i nie konkurowała bezpośrednio z przywozem produktu objętego postępowaniem. Produkcję przeznaczoną na sprzedaż na wolnym rynku uznano natomiast za bezpośrednio konkurującą z przywozem produktu objętego postępowaniem.
- (54) Aby ustalić, czy przemysł unijny poniósł istotną szkodę, do celów analizy niektórych wskaźników szkody uznano zatem za słuszne rozróżnienie, tam gdzie to możliwe, pomiędzy sprzedażą przemysłu unijnego na wolnym rynku a sprzedażą na rynku sprzedaży wewnętrznej.
- (55) W odniesieniu do rentowności i przepływów pieniężnych analiza skupiła się na poziomie dotyczącym wolnego rynku, ponieważ ceny na rynku sprzedaży wewnętrznej nie odzwierciedlały cen rynkowych, które miały wpływ na powyższe wskaźniki. W odniesieniu do zwrotu z inwestycji nie było możliwe rozróżnienie między inwestycjami dokonanymi w związku z produktem sprzedawanym na wolnym rynku a tymi, których dokonano w odniesieniu do produktu przeznaczonego na użytek własny; zwrot z inwestycji oceniono na poziomie rynku całkowitego. Konsumpcja, wielkość sprzedaży, ceny sprzedaży i udział w rynku unijnym zostały przeanalizowane i ocenione również w odniesieniu do sytuacji panującej na wolnym rynku, na którym transakcje były dokonywane w normalnych warunkach rynkowych zapewniających wolny wybór dostawców. Niemniej uwzględniono również kształtowanie się powyższych wskaźników na rynku sprzedaży wewnętrznej i porównano je do danych dotyczących wolnego rynku, aby określić, czy sytuacja na rynku sprzedaży wewnętrznej wpłynęłaby na zmianę ustaleń opartych wyłącznie na analizie wolnego rynku.
- (57) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że analiza wskaźników szkody powinna być oparta na rynku całkowitym, ponieważ analiza na podstawie tylko wolnego rynku nie pozwoliłaby na wiarygodną ocenę sytuacji, biorąc pod uwagę szczególny status przemysłu unijnego, który zaczął przeznaczać produkt głównie na użytek własny, a co za tym idzie rzekomo nie jest postrzegany jako prawdziwy dostawca fosforu białego na wolny rynek.
- (58) Jak wspomniano w motywie 55 powyżej, analiza skupiła się na wolnym rynku tylko w odniesieniu do rentowności i przepływów pieniężnych. Wynikało to z faktu, że ceny na rynku sprzedaży wewnętrznej nie odzwierciedlały cen rynkowych, które miały wpływ na te wskaźniki. Ponadto dochodzenie skupiło się głównie na wolnym rynku, ponieważ sprzedaż na rynku sprzedaży wewnętrznej nie stanowiła konkurencji dla produktów sprzedawanych na wolnym rynku, w tym przywozu po cenach dumpingowych. Zainteresowana strona nie wyjaśniła, dlaczego analiza obejmująca rynek sprzedaży wewnętrznej byłaby mimo to bardziej istotna. W odniesieniu do innych wskaźników we właściwych przypadkach analiza skupiła się, z jednej strony, na działaniach na rynku całkowitym, a z drugiej, oddzielnie na wolnym rynku i rynku sprzedaży wewnętrznej. Co za tym idzie w stosownych przypadkach uwzględniono w wystarczającym stopniu działania przemysłu unijnego na wszystkich rynkach, a więc argument ten został odrzucony.

- (59) Ponadto ta sama zainteresowana strona stwierdziła, że Komisja, oceniając rozwój wskaźników szkody, porównała sytuację na początku i na końcu okresu badanego, zamiast rozważyć dokładne tendencje w całym okresie badanym. Komisja w rzeczywistości ma w zwyczaju oceniać wskaźniki szkody w okresie badanym i opisywać, w stosownych przypadkach, ewentualne wahania wskaźników szkody, o ile takie istnieją. Tak zrobiono również w bieżącym dochodzeniu. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

3. KONSUMPCJA W UNII

- (60) Konsumpcję unijną na rynku całkowitym ustalono poprzez dodanie łącznej wielkości przywozu fosforu białego ze wszystkich źródeł, obliczonej w oparciu o dane z Eurostatu oraz zweryfikowane dane dostarczone przez producenta eksportującego i współpracujących importerów/użytkowników, do całkowitej wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym oraz produkcji przemysłu unijnego przeznaczonej na użytek własny. Konsumpcję na wolnym rynku ustalono poprzez odjęcie produkcji przemysłu unijnego przeznaczonej na użytek własny.
- (61) Niektóre zainteresowane strony zwróciły uwagę, że kod CN obejmuje także przywóz czerwonego fosforu. Dochodzenie wykazało jednak, że przywóz czerwonego fosforu z państwa, którego dotyczy dochodzenie, nie miał miejsca w badanym okresie. Ponadto dowody na istnienie przywozu czerwonego fosforu z innych państw trzecich były ograniczone. Wskazywało to na fakt, że przywóz czerwonego fosforu był minimalny lub w ogóle nie miał miejsca.
- (62) Dokument informacyjny ujawniony zainteresowanym stronom błędnie ujmował przywóz przemysłu unijnego z Kazachstanu w ramach użytku własnego i został odpowiednio odjęty w tabeli 1 poniżej. Nie miało to wpływu na tendencje konsumpcji unijnej na wolnym rynku.
- (63) Na tej podstawie stwierdzono, że konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii

Wskaźnik 2008 = 100	2008	2009	2010	OD
Rynek całkowity	100	74	96	103
Rynek sprzedaży wewnętrznej	100	119	109	117
Wolny rynek	100	54	91	98

Źródło: Eurostat i informacje uzyskane od zainteresowanych stron w drodze odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (64) W okresie badanym konsumpcja na rynku całkowitym Unii zwiększyła się o 3 %, podczas gdy na rynku sprzedaży wewnętrznej zwiększyła się o 17 %, przy czym

w okresie badanym miały miejsce pewne wahania, konsumpcja na wolnym rynku między 2008 r. a OD zmniejszyła się natomiast o 2 %.

4. PRZYWÓZ Z PAŃSTWA, KTÓREGO DOTYCZY POSTĘPOWANIE

4.1. Wielkość i udział w rynku

- (65) Kształtowanie się przywozu z państwa objętego postępowaniem w odniesieniu do wielkości oraz udziału w rynku przedstawia się następująco:

Tabela 2

Przywóz z Kazachstanu

(Wskaźnik 2008 = 100)	2008	2009	2010	OD
Wielkość przywozu z Kazachstanu	100	57	108	132
Udział w wolnym rynku	100	107	120	136

Źródło: Eurostat i informacje uzyskane od zainteresowanych stron w drodze odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (66) W badanym okresie przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrósł o 32 %. Doprowadziło to do wzrostu udziału w wolnym rynku w tym samym okresie o 36 %. Współpracujący producent eksportujący miał znaczny udział w wolnym rynku w OD.
- (67) Kilka zainteresowanych stron stwierdziło, że wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem zmniejszyła się znacząco po OD i że tę sytuację należy wziąć pod uwagę w analizie szkody. Zarzut ten był nieuzasadniony, ponieważ dostępne informacje wykazały, że przywóz po OD pozostał w tym samym zakresie, co podczas OD. Ponadto, zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego informacje na temat okresu późniejszego w stosunku do okresu objętego dochodzeniem nie są zwykle brane pod uwagę w ustaleniach. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

4.2. Ceny przywozu i podcięcie cenowe

- (68) Średnie ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, obowiązujące na wolnym rynku kształtowały się następująco:

Tabela 3

Ceny importowe z Kazachstanu

(Wskaźnik 2008 = 100)	2008	2009	2010	OD
Ceny importowe	100	84	75	81

Źródło: Eurostat oraz informacje uzyskane od producenta eksportującego w drodze odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(69) Pomimo wzrostu cen w OD w porównaniu z 2010 r., całkowita średnia cena importowa z państwa, którego dotyczy postępowanie, zmniejszyła się o 19 % między 2008 r. a OD.

(70) Do celów analizy podcięcia cenowego dokonano porównania średnich cen przemysłu unijnego zapłaconych na wolnym rynku i średnich cen importowych z państwa, którego dotyczy postępowanie. Właściwe ceny sprzedaży przemysłu unijnego zostały dostosowane w razie konieczności do poziomu *ex-works*, tzn. wyłączając koszty transportu do Unii i po odliczeniu obniżek i rabatów. Ceny importowe współpracującego producenta eksportującego, po odliczeniu zniżek, dostosowano w razie potrzeby do cen CIF na granicy Unii z uwzględnieniem korekt z tytułu kosztów odprawy celnej oraz kosztów ponoszonych po przywozie.

(71) Porównanie wykazało, że w OD przywożony produkt objęty postępowaniem pochodzący od producenta eksportującego sprzedawany był w Unii po cenach podcinających ceny przemysłu unijnego. Na podstawie zweryfikowanych danych dostarczonych przez współpracującego producenta eksportującego ustalono, że średni poziom podcięcia cenowego, wyrażonego jako odsetek cen przemysłu unijnego, zawierał się w przedziale 30–40 %. Podcięciu cenowemu towarzyszył negatywny rozwój cen i znaczny spadek cen na rynku unijnym.

5. SYTUACJA GOSPODARCZA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

5.1. Uwagi ogólne

(72) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny uwzględniało analizę wszystkich czynników i wskaźników gospodarczych związanych ze stanem przemysłu unijnego od 2008 r. do końca OD.

(73) Kilka zainteresowanych stron argumentowało, że 2008 r. był wyjątkowo pomyślny dla przemysłu unijnego i dlatego nie stanowił odpowiedniego punktu odniesienia. Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego niektóre zainteresowane strony stwierdziły, że 2007 r. powinien być użyty jako punkt wyjścia dla badania tendencji mających znaczenie dla oceny szkody. Należy zauważyć, że 2008 r. był rentowny dla całego sektora fosforanu, a nie wyłącznie dla przemysłu unijnego. Ponadto 2009 r. miał również wyjątkowy przebieg ze względu na kryzys gospodarczy, a w 2007 r. producent eksportujący w Kazachstanie i przemysł unijny byli powiązani, co oznacza, że te lata niekoniecznie stanowiłyby stosowniejszy punkt wyjścia do celów analizy szkody. W każdym razie wyjątkowe okoliczności w okresie badanym są w stosownych wypadkach uwzględnione w odpowiednich częściach analizy związku przyczynowego. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.

5.1.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

(74) Poniższa tabela przedstawia kształtowanie się produkcji, mocy produkcyjnych oraz wykorzystania mocy produkcyjnych przemysłu unijnego na rynku całkowitym:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

(Wskaźnik 2008 = 100)	2008	2009	2010	OD
Produkcja	100	55	68	75
Moce produkcyjne	100	100	100	100
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	100	55	68	75

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(75) Jak przedstawiono w powyższej tabeli, w badanym okresie produkcja unijna spadła o 25 %. O ile między 2008 a 2009 r. produkcja zmniejszyła się o 45 %, sytuacja poprawiła się w okresie po 2009 r. aż do OD; produkcja nie osiągnęła jednak w OD poziomów z 2008 r. Ze względu na to, że moce produkcyjne pozostały na tym samym poziomie, spadek produkcji spowodował znaczne obniżenie wykorzystania mocy produkcyjnych, tj. o 25 % między 2008 r. a OD.

5.1.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(76) Liczby przedstawione poniżej określają wielkość sprzedaży przemysłu unijnego i jego udział w rynku całkowitym, rynku sprzedaży wewnętrznej i wolnym rynku.

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(Wskaźnik 2008 = 100)	2008	2009	2010	OD
Wielkość sprzedaży na rynku całkowitym	100	84	83	83
Udział przemysłu unijnego w rynku całkowitym (%)	100	114	86	80
Wielkość sprzedaży na rynku sprzedaży wewnętrznej	100	119	109	117
Udział przemysłu unijnego w rynku sprzedaży wewnętrznej (%)	100	100	100	100

(Wskaźnik 2008 = 100)	2008	2009	2010	OD
Wielkość sprzedaży na wolnym rynku	100	37	47	36
Udział przemysłu unijnego w wolnym rynku (%)	100	69	52	37

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (77) Sprzedaż na rynku całkowitym spadła w badanym okresie o 17 %. Spadek sprzedaży na wolnym rynku był znacznie większy i wyniósł 64 % między 2008 r. a OD. Odwrotną tendencję odnotowano na rynku sprzedaży wewnętrznej, na którym sprzedaż wzrosła o 17 % w tym samym okresie. Spadek wielkości sprzedaży znalazł odzwierciedlenie w udziale w rynku, który w okresie między 2008 r. a OD zmniejszył się o 20 % dla rynku całkowitego i o 63 % dla wolnego rynku. Ze względu na to, że rynek sprzedaży wewnętrznej obejmuje fosfor biały pochodzący od jedyne go producenta unijnego, udział w tym rynku pozostał niezmienny i nie stanowił w tym przypadku istotnego wskaźnika.

5.1.3. Wzrost

- (78) W badanym okresie odnotowano jedynie nieznaczne 2 % zmniejszenie się konsumpcji unijnej na wolnym rynku, podczas gdy sprzedaż przemysłu unijnego i jego udział obniżyły się znacząco, tj. odpowiednio o 64 % i 63 % w tym samym okresie. Na rynku sprzedaży wewnętrznej panowały przeciwne tendencje i wielkość sprzedaży wzrosła o 17 % w tym samym okresie. Tymczasem przywóz z Republiki Kazachstanu wzrósł o 32 % w badanym okresie. W rezultacie udział przemysłu unijnego w rynku zmniejszył się znacząco w tym samym okresie.

5.1.4. Zatrudnienie, wydajność i płace

- (79) W poniższej tabeli przedstawiono dane dotyczące kształtowania się zatrudnienia, wydajności i płac przemysłu unijnego na rynku całkowitym:

Tabela 6

Zatrudnienie, wydajność i płace

(Wskaźnik 2008 = 100)	2008	2009	2010	OD
Liczba pracowników	100	101	98	93
Wydajność całkowita (w Mt/pracownika)	100	55	69	81
Płace roczne	100	95	103	106

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (80) Zatrudnienie nieznacznie zmniejszyło się między 2008 r. a OD, natomiast płace nieznacznie wzrosły. W badanym okresie całkowita wydajność w przeliczeniu na jednego

pracownika zmniejszyła się o 19 %. Było to następstwem spadku produkcji zgodnie z wyjaśnieniem przedstawionym w motywach 74 i 75 powyżej.

5.1.5. Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu

- (81) Marginesy dumpingu określone w motywie 48 powyżej przekroczyły poziom minimalny. Ponadto, biorąc pod uwagę wielkość i ceny przywozu towarów po cenach dumpingowych, nie można uznać wpływu rzeczywistych marginesów dumpingu za nieistotny.

5.1.6. Zapasy

- (82) Poniższe dane przedstawiają kształtowanie się zapasów przemysłu unijnego na rynku całkowitym w badanym okresie:

Tabela 7

Zapasy

(Wskaźnik 2008 = 100)	2008	2009	2010	OD
Zapasy	100	26	17	48

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (83) Zapasy stanowiły ok. 12 % wielkości produkcji w OD. W badanym okresie zmniejszyły się one o 52 %. Niemniej jednak powyższy wskaźnik nie jest istotny w odniesieniu do omawianego sektora, ponieważ opiera się głównie na zamówieniach, przy czym producenci posiadają zazwyczaj ograniczone zapasy. Zmniejszenie się zapasów w OD należy rozpatrywać w świetle niższego poziomu działalności będącego skutkiem zmniejszenia się przemysłu unijnego.

5.1.7. Ceny sprzedaży

- (84) W poniższej tabeli przedstawiono kształtowanie się cen przemysłu unijnego w podziale na rynek sprzedaży wewnętrznej oraz wolny rynek.

Tabela 8

Ceny sprzedaży

(Wskaźnik 2008 = 100)	2008	2009	2010	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku sprzedaży wewnętrznej	100	90	67	78
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na wolnym rynku	100	86	75	83

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (85) Ceny sprzedaży spadły na obu rynkach, chociaż spadek był bardziej wyraźny na rynku sprzedaży wewnętrznej (- 22 %) niż na wolnym rynku (- 17 %).

5.1.8. Rentowność, przepływy pieniężne, zdolność do pozyskania kapitału, inwestycje i zwrot z inwestycji

Tabela 9

Rentowność i przepływy pieniężne

(Wskaźnik 2008 = 100)	2008	2009	2010	OD
Rentowność na wolnym rynku	100	85	73	75
Przepływy pieniężne na wolnym rynku	100	56	54	52

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(86) Rentowność produktu podobnego na wolnym rynku ustalono, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego przez przemysł unijny na unijnym wolnym rynku jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.

(87) W badanym okresie rentowność na wolnym rynku zmniejszyła się gwałtownie, doprowadzając do strat. Rentowność wykazywała tendencję spadkową między 2008 r. a OD. Pomimo niewielkiego wzrostu w trakcie OD, w porównaniu z 2010 r., rentowność pozostała ujemna.

(88) Przepływy pieniężne również wykazywały postępującą tendencję negatywną między 2008 r. a OD, zmniejszając się w okresie badanym o 48 %.

(89) Zdolność do pozyskania kapitału została przeanalizowana w odniesieniu do rynku całkowitego. Ustalono, że zdolność przemysłu unijnego do generowania środków pieniężnych stale się pogarszała, co skutkowało pogorszeniem sytuacji finansowej przemysłu unijnego.

(90) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego jedna zainteresowana strona stwierdziła, że rentowność i przepływy pieniężne powinny być badane na poziomie rynku całkowitego, a nie tylko na poziomie wolnego rynku, ponieważ ocena szkody tylko na poziomie wolnego rynku nie byłaby kompletna, biorąc pod uwagę szczególną sytuację przemysłu unijnego, w którym to przypadku większość jego sprzedaży przeznaczona jest na użytek własny.

(91) Jak wspomniano w motywach 55 i 58 powyżej, należy zauważyć, że skoro ceny na rynku sprzedaży wewnętrznej są jedynie cenami transferowymi, analiza na poziomie rynku sprzedaży wewnętrznej nie miałaby znaczenia dla celów analizy szkody, ponieważ nie odzwierciedlałyby cen wolnego rynku, na którym zachodziła konkurencja z przywozem z Kazachstanu. Ponadto

wpływ działań przemysłu unijnego na rynku sprzedaży wewnętrznej został odzwierciedlony w odpowiednich częściach analizy związku przyczynowego, a w szczególności w motywach 135–136 poniżej. Argument ten został zatem odrzucony.

(92) Poniższe dane przedstawiają kształtowanie się inwestycji przemysłu unijnego na rynku całkowitym w badanym okresie:

Tabela 10

Inwestycje i zwrot z inwestycji

(Wskaźnik 2008 = 100)	2008	2009	2010	OD
Inwestycje	100	98	79	69
Zwrot z inwestycji na rynku całkowitym	100	20	19	15

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(93) Powyższa tabela wykazuje, że przemysł unijny obniżył swoje inwestycje w produkt podobny o 31 %. Fakt ten jest związany ze zmniejszeniem się przemysłu. Poczynione inwestycje były związane głównie z koniecznością przestrzegania wymogów regulacyjnych oraz poprawą lub utrzymaniem technologii i procesu produkcji w celu podniesienia wydajności.

(94) Zwrot z inwestycji w fosfor biały również wykazywał ujemną tendencję między 2008 r. a OD.

5.1.9. Wnioski dotyczące szkody

(95) Analiza sytuacji przemysłu unijnego wykazała wyraźne tendencje spadkowe w odniesieniu do wszystkich głównych wskaźników szkody. Pomimo stosunkowo stabilnej konsumpcji na wolnym rynku, całkowita produkcja spadła o 25 % w badanym okresie. W tym samym okresie przemysł unijny stracił 20 % ogólnego udziału w rynku i 63 % udziału w wolnym rynku. Wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się o 25 %.

(96) W badanym okresie całkowita wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła o 17 %. Tendencja ta była silniejsza na wolnym rynku, na którym sprzedaż spadła o 64 % w badanym okresie.

(97) Spadkowi wielkości sprzedaży przemysłu unijnego towarzyszył spadek cen sprzedaży, który wyniósł 17 %. Podobna sytuacja panowała na rynku sprzedaży wewnętrznej, na którym ceny spadły o 22 % w badanym okresie. Spadek wielkości sprzedaży oraz cen wpłynął na poziom zysku i doprowadził do strat.

- (98) Kilka zainteresowanych stron argumentowało, że przemysł unijny radził sobie dobrze po wyjściu z kryzysowej sytuacji w 2009 r. W szczególności argumentowano, że kształtowanie się niektórych wskaźników szkody, a mianowicie wielkości unijnej sprzedaży krajowej i eksportowej, unijnych cen krajowych i eksportowych, kosztów towarów oraz inwestycji, jak również produkcji i wykorzystania mocy produkcyjnych, nie wykazywało istotnej szkody. Argumenty te nie zostały potwierdzone przez wyniki obecnego dochodzenia, które wykazało wyraźne tendencje spadkowe, może nie wszystkich, ale jednak głównych wskaźników szkody, nawet po 2009 r.
- (99) Niektóre strony argumentowały, że w badanym okresie istniała tendencja spadkowa zarówno wielkości, jak i udziału w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, a wydajność przemysłu fosforowego w Kazachstanie została zawyżona. Argumenty te nie zostały potwierdzone ustaleniami obecnego dochodzenia, wykazano stały wzrost wielkości i udziału w rynku przywozu z Kazachstanu. Moc produkcyjna producenta eksportującego w Kazachstanie została ustalona na podstawie przedłożonych przez niego zweryfikowanych danych.
- (100) W związku z powyższym dochodzenie potwierdziło, że jeśli przywóz towarów po cenach dumpingowych nadal będzie napływał na rynek unijny, straty poniesione przez przemysł unijny prawdopodobnie doprowadzą do trwałego zaprzestania jakiegokolwiek istotnej produkcji fosforu białego w Unii. Wydają się to potwierdzać wydarzenia po OD, kiedy to przemysł unijny złożył wniosek o upadłość i znajduje się w stanie likwidacji.
- (101) Ze względu na okoliczności przedstawione powyżej stwierdzono, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. WPROWADZENIE

- (102) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego sprawdzono, czy istotna szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana przywozem towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie. Ponadto zbadano znane czynniki, inne niż przywóz towarów po cenach dumpingowych, które mogły spowodować jakąkolwiek szkodę przemysłu unijnego, aby zagwarantować, że jakąkolwiek szkodę spowodowaną przez te czynniki nie została przypisana przywózowi produktów po cenach dumpingowych.
2. WPLYW PRZYWOZU TOWARÓW PO CENACH DUMPINGOWYCH
- (103) Dochodzenie wykazało, że w badanym okresie przywóz towarów po cenach dumpingowych z Kazachstanu znacznie wzrósł, zwiększając swój udział w wolnym rynku o 36 %. Istniała wyraźna zbieżność w czasie pomiędzy zwiększeniem przywozu towarów po cenach

dumpingowych a utratą udziału przemysłu unijnego w rynku. Dochodzenie wykazało także, że przywóz towarów po cenach dumpingowych stale podcinał ceny przemysłu unijnego. Ceny towarów przywożonych po cenach dumpingowych spadły w badanym okresie o 19 % i doprowadziły do zwiększenia podcięcia cenowego. Na skutek tej presji cenowej, przemysł unijny nie mógł podnieść swoich cen. W związku z tym nie był w stanie pokryć wzrostu kosztów, jak pokazano w poniższej tabeli. Ponadto rentowność sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym gwałtownie spadła.

Tabela 11

Koszty produkcji (przemysł unijny)

(Wskaźnik 2008 = 100)	2008	2009	2010	OD
Koszty produkcji (EUR/MT)	100	105	103	112

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (104) Kilka zainteresowanych stron argumentowało, że przywóz z Kazachstanu nie wpływał na sytuację rynku fosforu białego, a jedynie reagował na zmieniające się zapotrzebowanie związane z konsumpcją. Dane liczbowe otrzymane w trakcie dochodzenia, dotyczące zarówno przywozu, jak i konsumpcji, nie potwierdziły jednak tych argumentów. Wręcz przeciwnie, dane te wskazują, że podczas gdy konsumpcja na wolnym rynku nieznacznie spadła w badanym okresie, przywóz z Kazachstanu wzrósł, wykazując odwrotną tendencję w tym samym okresie. Ten wzrost przywozu z Kazachstanu zbiegł się w czasie z pogorszeniem sytuacji przemysłu unijnego. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.
- (105) W związku z powyższym stwierdza się, że wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych z Kazachstanu stale podcinających ceny przemysłu unijnego spowodował istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny.

3. WPLYW INNYCH CZYNNIKÓW

3.1. Przywóz z innych państw trzecich

- (106) W poniższej tabeli przedstawiono kształtowanie się przywozu z innych państw trzecich.

Tabela 12

Przywóz z innych państw trzecich oraz ich udział w rynku

(Wskaźnik 2008 = 100)	2008	2009	2010	OD
Wielkość przywozu Chińska Republika Ludowa	100	58	118	89

(Wskaźnik 2008 = 100)	2008	2009	2010	OD
Średnia cena jednostkowa Chińska Republika Ludowa	100	62	54	68
Wielkość przywozu Socjalistyczna Republika Wietnamu	100	671	363	470
Średnia cena jednostkowa Socjalistycznej Republiki Wietnamu	100	92	73	74
Udział przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej w rynku całkowitym	100	96	150	102
Udział przywozu z Socjalistycznej Republiki Wietnamu w rynku całkowitym	100	1 120	459	540

Źródło: Eurostat i informacje uzyskane od zainteresowanych stron w drodze odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (107) Rynek fosforu białego jest bardzo skoncentrowany ze względu na istnienie niewielkiej liczby producentów na świecie. Zgodnie z informacjami zebranymi podczas dochodzenia głównym producentem fosforu białego jest Chińska Republika Ludowa. W 2008 r., na początku badanego okresu, Chińska Republika Ludowa wprowadziła należność celną wywozową w wysokości 100 % dotyczącą fosforu białego w uzupełnieniu do obowiązującej już należności celnej wywozowej w wysokości 20 %. W konsekwencji przywóz z Chińskiej Republiki Ludowej zmniejszył się gwałtownie i wielkość przywozu pozostała na niskim poziomie przez cały okres badany, mimo że w OD należność celna wywozowa spadła do 20 %.
- (108) Przywóz z Socjalistycznej Republiki Wietnamu („Wietnamu”) stanowił stosunkowo małą część wielkości przywozu w okresie badanym.
- (109) Należy zauważyć, że średnie jednostkowe ceny importowe w przypadku przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu są na takim samym poziomie jak średnie ceny jednostkowe przemysłu unijnego.
- (110) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego jedna zainteresowana strona stwierdziła, że presja cenowa na rynek unijny była wywołana przywozem fosforu białego z Chińskiej Republiki Ludowej. Dostępne dane nie potwierdzają jednak tego zarzutu, jako że wielkość przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej zmniejszyła się między 2008 r. a OD (osiągając szczytową wartość w 2010 r.), a ceny importowe z Chińskiej Republiki Ludowej były w przybliż-

zeniu na tym samym poziomie co ceny sprzedaży przemysłu unijnego w całym okresie badanym lub nawet wyższe. Można ponadto zaobserwować, że udział w rynku przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej pozostał stosunkowo stabilny między 2008 r. a OD (osiągając szczytową wartość w 2010 r.), inaczej niż udział Kazachstanu w rynku, który rósł w sposób stały, łącznie o 36 % pomiędzy 2008 r. a OD. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

3.2. Kształtowanie się kosztów produkcji przemysłu unijnego

- (111) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego ta sama strona stwierdziła, że wzrost kosztu jednostkowego produkcji przemysłu unijnego powinien być uznany za oddzielną przyczynę szkody. Utrzymywano, że podczas gdy cena głównego surowca ogólnie spadła, koszty jednostkowe wzrosły. Dochodzenie wykazało, że głównym powodem wzrostu kosztu jednostkowego przemysłu unijnego była w rzeczywistości utrata korzyści wynikających z ekonomii skali, której przyczyną był spadek sprzedaży na wolnym rynku, wynikający z przywozu po cenach dumpingowych z Kazachstanu, i następujący po tym spadek wielkości produkcji. W związku z powyższym wzrost kosztów jednostkowych nie może zostać uznany za oddzielną przyczynę szkody, lecz za konsekwencję przywozu po cenach dumpingowych. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

3.3. Umowa preferencyjna z producentem eksportującym

- (112) Niektóre zainteresowane strony argumentowały, że wszystkie szkody poniesione przez przemysł unijny spowodowane były zakończeniem współpracy między przemysłem unijnym a współpracującym producentem eksportującym oraz wynikającą z tego powodu utratą preferencyjnej umowy dostawy, na skutek czego przemysł unijny musiał konkurować z bezpośrednim przywozem od producenta eksportującego. Według tych stron umowa preferencyjna rekompensowała brak bezpośredniego dostępu przemysłu unijnego do głównego surowca, fosforytu.
- (113) Inne strony twierdziły, że z uwagi na zakończenie umowy preferencyjnej rzekome wcześniejsze inwestycje przemysłu unijnego w byłe przedsiębiorstwo powiązane przyczyniły się do poniesionej szkody, ponieważ zakończenie umowy preferencyjnej nie pozwoliło przemysłowi unijnemu na odniesienie korzyści z tych inwestycji.
- (114) Rzeczywiście dochodzenie wykazało, że między 2003 r. a 2007 r. przemysł unijny i współpracujący producent eksportujący byli własnością tego samego udziałowca, a w późniejszym okresie strony te nadal obowiązywała preferencyjna umowa sprzedaży, ważna do 2008 r.

- (115) Zainteresowane strony nie przedstawiły na poparcie swoich twierdzeń żadnych dowodów wykazujących poziom rzekomych inwestycji przemysłu unijnego w działalność producenta eksportującego w Kazachstanie. Dochodzenie nie ujawniło ponadto żadnych bezpośrednich powiązań między ewentualnymi wcześniejszymi inwestycjami przemysłu unijnego a istotną szkodą poniesioną podczas OD. Dostępne informacje nie wskazywały, w jakim stopniu rzekome inwestycje mogły przyczynić się do obecnej sytuacji przemysłu unijnego, o ile w ogóle się do niej przyczyniły. W związku z powyższym argument ten został odrzucony jako nieuzasadniony.
- (116) Co się tyczy utraty wspólnej własności, nie może być ona uznana za czynnik, który sam jest przyczyną szkody. W rzeczywistości utrata wspólnej własności oznaczała jedynie, że eksportujący producent w Kazachstanie mógł dokonywać wywozu produktu objętego postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii Europejskiej. Nie oznaczała ona jednak, że taki wywóz musiał być dokonywany po cenach dumpingowych, wywołujących szkodę. To dopiero one przynoszą szkodę przemysłowi unijnemu.

3.4. Dostęp do głównego surowca

- (117) Kilka zainteresowanych stron argumentowało, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł unijny była związana z brakiem konkurencyjności przemysłu unijnego pod względem kosztów, wynikającym z braku bezpośredniego dostępu do fosforytu, jednego z głównych surowców do produkcji fosforu białego, podczas gdy współpracujący producent eksportujący w Kazachstanie znajduje się niedaleko kopalni fosforytu i posiada wyłączne prawa do eksploatacji. Utrzymywano, że koszty transportu fosforytu i usuwania osadów (odpadów powstających przy produkcji fosforu białego) są wysokie ze względu na brak naturalnie występujących zbiorników wodnych na przechowywanie osadów.
- (118) Dochodzenie wykazało, że koszty związane z fosforytem rzeczywiście są wysokie, jednak znaczna szkoda poniesiona przez przemysł unijny nie mogła być następstwem wyłącznie tego faktu. Nawet jeśli w ocenie szkody poniesionej przez przemysł unijny uwzględni się różnice w kosztach związanych z fosforytem poniesionych przez przemysł unijny i współpracującego producenta eksportującego, szkoda ta nadal będzie znaczna.
- (119) Dochodzenie wykazało, że przemysł unijny ponosi wysokie koszty transportu fosforytu, jednak koszty te nie mogłyby być wystarczającą przyczyną braku konkurencyjności unijnej produkcji fosforu białego. Nawet po ujęciu kosztów transportu fosforytu w kosztach produkcji przemysłu unijnego margines szkody pozostaje znaczący.
- (120) Dochodzenie potwierdza, że nie znaleziono dowodów na to, by brak naturalnie występujących zbiorników wodnych na przechowywanie osadów powodował niekorzystne warunki dla przemysłu unijnego, ponieważ miał on możliwość recyklingu osadów poprzez ponowne włączanie ich do procesu produkcji fosforu białego.

- (121) Podsumowując, dochodzenie wykazało, że przewaga współpracującego producenta eksportującego związana z kosztami nie wyjaśnia, dlaczego przemysł unijny poniósł szkodę, a różnica w kosztach pozyskiwania fosforytu mogła mieć jedynie częściowy wpływ na szkodę poniesioną przez przemysł unijny. Powyższe stwierdzenie zostało poparte faktem odnotowania znacznie korzystniejszych wyników dotyczących rentowności produktów pochodnych zawierających fosfor biały, wytwarzanych przez przemysł unijny.
- (122) Na tej podstawie stwierdzono, że chociaż dostęp do surowca i jego wpływ na koszty przyczyniły się w pewnym stopniu do szkody ponoszonej przez przemysł unijny, to jednak nie były na tyle istotne, by zerwać związek przyczynowy istniejący między przywozem po cenach dumpingowych z Kazachstanu a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

3.5. Wyniki produkcyjne przemysłu unijnego dotyczące produktu objętego postępowaniem i przywóz przez przemysł unijny produktu objętego postępowaniem

- (123) Kilka zainteresowanych stron argumentowało, że zgodnie ze sprawozdaniem rocznym z 2010 r. w 2010 r. i w pierwszej połowie 2011 r. przemysł unijny musiał sprostać poważnym problemom technicznym, które wywarły negatywny wpływ na poziom produkcji, na skutek czego przemysł unijny został zmuszony do przywozu produktu objętego postępowaniem z Kazachstanu. Utrzymywano również, że jakkolwiek poniesiona szkoda była spowodowana także tym przywozem, a więc powstała z własnej winy. Dochodzenie wykazało, że problemy techniczne, którym przemysł unijny musiał sprostać w 2010 r. i w pierwszej połowie 2011 r., nie miały istotnego wpływu na jego sytuację, ponieważ nie skutkowały zatrzymaniem produkcji ani sytuacją, w której przemysł unijny nie mógłby zaspokoić z własnej produkcji popytu klientów na fosfor biały na wolnym rynku. Ponadto ustalono, że przemysł unijny dokonywał przywozu z Kazachstanu, jednak przywóz ten miał charakter uzupełniający, odbywał się bardzo rzadko i dotyczył ograniczonych ilości w porównaniu z całkowitą produkcją unijną. Ponadto dochodzenie nie wykazało, by przemysł unijny sprzedawał jakkolwiek część przywiezionego produktu na wolnym rynku. Należy również zauważyć, że sprawozdanie dyrektora z 2010 r. było dołączone do skonsolidowanego sprawozdania rocznego przemysłu unijnego dotyczącego całej działalności przedsiębiorstwa, a zatem nie odnosiło się tylko do produkcji fosforu białego.
- (124) Na tej podstawie stwierdzono, że trudności techniczne, jakie napotkał przemysł unijny podczas części okresu badanego, i ograniczony przywóz produktu objętego postępowaniem nie miały znaczącego lub nawet żadnego wpływu na sytuację przemysłu unijnego w odniesieniu do fosforu białego przeznaczanego na wolny rynek i nie były w stanie spowodować zerwania związku przyczynowego. Argumenty podniesione w tym zakresie przez zainteresowane strony zostały odrzucone.

3.6. Nowy proces produkcyjny przemysłu unijnego

- (125) Niektóre zainteresowane strony argumentowały, że przemysł unijny zainwestował znaczące kwoty w nowe technologie produkcyjne, które spowodowały wystąpienie trudności technicznych i problemów związanych z ochroną środowiska, będących przyczyną istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (126) Dochodzenie potwierdziło, że przemysł unijny zainwestował w rozwój nowego procesu produkcyjnego, który miał na celu zastąpienie fosforytu fosforanami pozyskiwanymi ze strumieni odpadów za pomocą ekstrakcji. Niemniej jednak, jak wspomniano w motywie 92 w tabeli 10 powyżej, dochodzenie wykazało, że inwestycje związane z fosforem białym zmniejszyły się w badanym okresie. Inwestycje w nowe technologie nie mogły zatem odegrać istotnej roli w pogorszeniu sytuacji przemysłu unijnego. Ponadto dochodzenie nie ujawniło żadnych dowodów na to, że nowe technologie spowodowały wystąpienie trudności technicznych i problemów związanych z ochroną środowiska, jak twierdzono, a zainteresowane strony nie wsparły swoich zarzutów żadnymi rzeczowymi danymi. Argumenty stron w tym zakresie zostały zatem odrzucone.

3.7. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

- (127) Niektóre zainteresowane strony argumentowały, że powodem, dla którego przemysł unijny poniósł istotną szkodę, był znaczny spadek sprzedaży eksportowej przemysłu unijnego w badanym okresie.
- (128) Dochodzenie wykazało, że sprzedaż eksportowa stanowiła niewielki odsetek całkowitej produkcji unijnej, przez co mogła wywrzeć jedynie niewielki wpływ na ogólną sytuację przemysłu unijnego.
- (129) Na tej podstawie stwierdzono, że wpływ wyników eksportowych przemysłu unijnego nie był na tyle znaczący, by zerwać związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Z tego powodu argumenty stron w tym zakresie zostały odrzucone.

3.8. Wpływ kryzysu finansowego i gospodarczego

- (130) Jedna z zainteresowanych stron argumentowała, że jakkolwiek szkoda wyrządzona przemysłowi unijnemu była spowodowana kryzysem gospodarczym oraz zmniejszeniem popytu w Unii.
- (131) Dochodzenie wykazało jednak, że, jak wspomniano w powyższych motywach, spadek konsumpcji na

wolnym rynku w Unii wyniósł zaledwie 2 % w badanym okresie. Z tego powodu spadek konsumpcji spowodowany kryzysem gospodarczym nie mógł w znaczącym stopniu wpłynąć na gwałtowny spadek wielkości sprzedaży, jak pokazano w motywie 76 i następnych. Między 2008 r. a 2010 r. rynek odnotował również spadek cen, jednak w przypadku cen sprzedaży przemysłu unijnego ta tendencja utrzymywała się; co więcej, w 2009 r. tendencja spadkowa zaostrzyła się w rezultacie próby zrównania cen z cenami przywozu towarów dumpingowych z Kazachstanu. Argument został zatem odrzucony.

- (132) Na tej podstawie stwierdzono, że ogólny wpływ kryzysu finansowego i gospodarczego oraz zmniejszenia popytu nie był na tyle znaczący, by zerwać związek przyczynowy między istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem towarów po cenach dumpingowych.

3.9. Wybór dostawców przez klientów

- (133) Argumentowano, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny została spowodowana decyzją klientów o zmianie dostawcy, wynikającą, między innymi, z domniemanej niezgodności z wymogami ochrony środowiska oraz wymogami dotyczącymi bezpieczeństwa. Nie dostarczono jednak dowodów, a dochodzenie nie stwierdziło istnienia faktycznych okoliczności na potwierdzenie tych zarzutów. Przeciwnie, wykazano, że główną siłą napędową rynku jest cena, a inne czynniki nie odgrywają decydującej roli.
- (134) W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

3.10. Wpływ sprzedaży na rynku sprzedaży wewnętrznej

- (135) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego jedna zainteresowana strona stwierdziła, że skoro przemysł unijny skupił się przede wszystkim na rynku sprzedaży wewnętrznej, to jego zasoby i środki pieniężne są przeznaczone głównie na działalność na tym rynku. Utrzymywano zatem, że straty poniesione na wolnym rynku i szkoda z nich wynikająca były konsekwencją tej sytuacji, a nie przywozu po cenach dumpingowych.
- (136) Dochodzenie nie dostarczyło dowodów na poparcie tych zarzutów, ponieważ przykładowo inwestycje zmniejszały się na obydwu rynkach i nie znaleziono dowodów na wystąpienie w okresie badanym transferów środków pieniężnych lub innych zasobów z wolnego rynku na rynek sprzedaży wewnętrznej. Argument ten musiał zatem zostać odrzucony.

3.11. Zgodność z normami ochrony środowiska

- (137) Argumentowano, że istotna szkoda nastąpiła na skutek zobowiązań prawnych przemysłu unijnego dotyczących spełnienia surowych norm UE w zakresie ochrony środowiska. Ponadto po ujawnieniu dokumentu informacyjnego niektóre strony stwierdziły, że dochodzeniem należy również objąć wpływ niezgodności z wymogami w zakresie ochrony środowiska, tj. wpływ rzekomo znaczących kar, które przemysł unijny zmuszony był zapłacić władzom Niderlandów w okresie badanym.
- (138) Dochodzenie wykazało, że przemysł unijny dokonywał inwestycji w celu dostosowania się do norm w zakresie ochrony środowiska i zmniejszenia emisji dioksyn podczas całego badanego okresu. Niemniej w badanym okresie łączne inwestycje zmniejszyły się, jak wykazano w tabeli 10. Ponadto ustalono, że dokonane inwestycje były amortyzowane przez wiele lat, przez co wywarły jedynie niewielki wpływ na roczne wyniki finansowe. Należy zauważyć, że chociaż w 2008 r. inwestycje były znacznie wyższe niż w OD, przemysł unijny osiągał tego roku zyski. W związku z tym szkoda poniesiona przez przemysł unijny nie mogła być rezultatem inwestycji w zakresie zgodności z normami ochrony środowiska.
- (139) Co się tyczy rzekomych kar za niespełnienie wymogów w zakresie ochrony środowiska, dochodzenie wykazało, że chociaż przemysł unijny został rzeczywiście ukarany w jednym szczególnym przypadku przez władze Niderlandów, wysokość kary nie była tak duża, jak twierdziły zainteresowane strony, a termin jej zapłaty przypadał już po OD; w związku z powyższym kara nie mogła mieć w żadnym wypadku wpływu na szkodę poniesioną przez przemysł unijny w OD.
- (140) W świetle powyższych argumenty w tym zakresie zostały odrzucone.

3.12. Decyzje kierownictwa w 2009 r.

- (141) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego stwierdzono, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł unijny została spowodowana decyzją kierownictwa w 2009 r. o wypłaceniu udziałowcom dywidendy, co miało doprowadzić do rzekomego zażądania przez banki spłaty zobowiązań długoterminowych, co z kolei miało znaczący negatywny wpływ na kondycję finansową przemysłu unijnego.
- (142) Zarzuty te były oparte na informacjach zawartych w skonsolidowanym sprawozdaniu rocznym za 2009 r. spółki holdingowej przemysłu unijnego, które nie odnoszą się tylko do działalności związanej z fosforem.

Ponadto wnioski wyciągnięte przez zainteresowane strony były oparte na założeniach niekoniecznie odzwierciedlających obiektywną ocenę sytuacji w 2009 r. Dochodzenie nie ujawniło, by decyzje kierownictwa podjęte w 2009 r. były niezwykle lub nieostrożne, ponieważ z tych samych rachunków wynika na przykład, że w tym samym okresie zyski zatrzymane przedsiębiorstwa były wysokie pomimo ogólnie ciężkiej sytuacji rynkowej. Nie można zatem wysnuć wniosku, że decyzje podjęte w tym czasie miały znaczący negatywny wpływ na kondycję finansową przedsiębiorstwa, jak twierdziły te strony, a następnie wpływ na szkodę poniesioną przez przemysł unijny w związku z jego działalnością związaną z fosforem białym w OD. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

3.13. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (143) Dochodzenie ujawniło związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem towarów po cenach dumpingowych z Kazachstanu. Przeanalizowano inne możliwe przyczyny szkody, takie jak przywóz z innych państw, zmiany kosztów produkcji przemysłu unijnego, wyniki w zakresie produkcji, nowy proces produkcyjny, wyniki przemysłu unijnego w zakresie wywozu, przywóz przez przemysł unijny, wpływ kryzysu finansowego i gospodarczego, wybór dostawców przez konsumentów, wpływ sprzedaży na rynku sprzedaży wewnętrznej, zgodność i niezgodność z normami w zakresie ochrony środowiska oraz decyzje kierownictwa, i nie stwierdzono, by którakolwiek z nich była na tyle istotna, by spowodować zerwanie związku przyczynowego ustanowionego między przywozem po cenach dumpingowych z Kazachstanu a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Dochodzenie wykazało jednak, że chociaż niektóre inne czynniki, tj. dostęp do głównego surowca, przyczyniły się w pewnym stopniu do szkody poniesionej przez przemysł unijny, to przywóz z Kazachstanu miał jednak istotny wpływ na tę szkodę. Jak już wspomniano powyżej, czynniki te nie mogły więc zerwać związku przyczynowego między tym przywozem a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

- (144) Kilka zainteresowanych stron stwierdziło, że fakt, iż przemysł unijny złożył wniosek o upadłość, mimo że tylko ograniczona część jego sprzedaży konkuruje z przywozem z Kazachstanu, potwierdza, że przywóz ten nie mógł być przyczyną istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny. Przeanalizowano jednak wszystkie możliwe pozostałe czynniki i, jak opisano w motywach 106–142 powyżej, żaden z tych czynników nie mógł zerwać związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Należy również zauważyć, że przemysł unijny jest zintegrowany pionowo, a zatem presja cenowa przywozu po cenach dumpingowych miała również szkodliwy wpływ na rynek produktów pochodnych przemysłu unijnego. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

(145) W oparciu o powyższą analizę, która we właściwy sposób wyodrębniła i oddzieliła oddziaływanie wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych, uznano ostatecznie, że istnieje związek przyczynowy między przywozem produktów po cenach dumpingowych z Kazachstanu a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny w OD.

F. INTERES UNII

1. UWAGA WSTĘPNA

(146) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego sprawdzono, czy pomimo stwierdzenia wystąpienia szkodliwego dumpingu istnieją przekonujące powody dla stwierdzenia, że wprowadzenie środków antydumpingowych w tym szczególnym przypadku nie leży w interesie Unii. Analiza interesu Unii uwzględniła wszystkie zaangażowane interesy mające związek z niniejszym postępowaniem, w tym interes przemysłu unijnego i użytkowników produktu objętego postępowaniem. Możliwe konsekwencje niepodjęcia środków zostały również rozpatrzone na podstawie przekazanych dowodów.

2. INTERES PRZEMYSŁU UNIJNEGO

(147) Powyższa analiza wykazała, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę na skutek przywozu towarów z Kazachstanu po cenach dumpingowych znacznie podcinających ceny przemysłu unijnego. Większość wskaźników szkody wykazała negatywną tendencję w badanym okresie. Przemysł unijny utracił znaczący udział w rynku, a wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi przemysłu unijnego, takie jak przepływ pieniężny, zwrot z inwestycji oraz rentowność, znacznie się pogorszyły. Po OD tendencja spadkowa utrzymywała się i doprowadziła do złożenia przez przemysł unijny wniosku o ogłoszenie upadłości. Trwają negocjacje dotyczące ewentualnego przejścia, którego celem jest ponowne podjęcie produkcji w perspektywie krótkoterminowej.

(148) Fosfor biały jest ważnym surowcem w skali światowej, mającym wiele zastosowań, np. w produkcji produktów leczniczych, środków chemicznych stosowanych w rolnictwie, w produkcji kwasu fosforowego i jego pochodnych, które są wykorzystywane w żywności i detergentach oraz stopów metali z fosforem, które mają zastosowanie w metalurgii. Ze względu na fakt, że fosfor biały jest produkowany przez ograniczoną liczbę producentów w innych państwach trzecich, oraz na to, że jest surowcem dla wielu produktów przetworzonych produkowanych w Unii, uznano, że w interesie Unii jest posiadanie przez nią zdolności produkcyjnych.

(149) Oczekuje się, że wprowadzenie ceł antydumpingowych będzie rekompensatą za nieuczciwe praktyki handlowe oraz umożliwi przemysłowi unijnemu poprawę rentowności. Ponadto wprowadzenie środków umożliwi przemysłowi unijnemu poprawę korzyści skali poprzez zwiększenie wielkości sprzedaży i odzyskanie przynajmniej części udziału w rynku utraconego w okresie badanym, co pozytywnie wpłynie na jego perspektywy. Należy przypomnieć, że przemysł unijny produkował i sprzedawał fosfor biały od lat 70. XX w., konkurując z przywozem z państw trzecich, które również miały przewagę pod względem położenia geograficznego związanej z dostępem do surowców. Kilka zainteresowanych stron stwierdziło, że przemysł unijny nie może być uznawany za wartościowego dostawcę z uwagi na jego obecną sytuację (upadłość) i z uwagi na to, że przemysł unijny działa poza tym jako konkurent dla swoich konsumentów fosforu białego na rynku produktów pochodnych. W odpowiedzi na ten argument należy zauważyć, że obecna sytuacja przemysłu unijnego niekoniecznie oznacza trwałe zaprzestanie produkcji, ponieważ wciąż trwają negocjacje dotyczące przejścia, którego celem jest podjęcie na nowo produkcji fosforu białego. Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że przemysł unijny zależy od sprzedaży na wolnym rynku, która pomaga mu zwiększyć ekonomię skali i pozostać rentownym. Na tej podstawie stwierdzono, że przemysł unijny może być cennym dostawcą fosforu białego na unijnym wolnym rynku.

(150) Ponadto przemysł unijny podjął działania w celu znalezienia alternatywnych źródeł surowców i dokonał inwestycji w nową technologię, tzw. „cradle-to-cradle approach”, mającą na celu recykling fosforu białego. Mimo że technologia ta nadal znajduje się w fazie przygotowawczej, w perspektywie długoterminowej może stać się ważnym elementem decydującym o rentowności przemysłu unijnego. Jeśli zostanie pomyślnie wprowadzona, przemysł unijny uzyska dostęp do nowego, wtórnego surowca znajdującego się na rynku unijnym, co ograniczy ewentualne nadmierne poleganie na przywozie fosforu.

(151) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego szereg zainteresowanych stron zakwestionowało znaczenie rozwijania nowej technologii dla analizy interesu Unii. Strony te kwestionowały założenie, że przemysł unijny zniknąłby w przypadku nienałożenia środków antydumpingowych, i twierdziły, że w związku z tym inwestycje w tę technologię byłyby kontynuowane. Twierdziły one również, że inicjatywa „cradle-to-cradle” nie jest wyjątkowa i szereg innych przedsiębiorstw w Unii inwestuje w rzekomo bardziej rentowne alternatywne technologie recyklingu fosforu. Wreszcie stwierdzono również, że technologia „cradle-to-cradle” służyłaby głównie rynkowi sprzedaży wewnętrznej przemysłu unijnego, a zatem użytkownicy nie skorzystaliby z niej.

- (152) Należy zauważyć, że wydarzenia po OD (upadłość) nie wydają się uzasadniać powyższych zarzutów. Należy również pamiętać, że technologia „cradle-to-cradle approach”, nawet jeśli nie jest wyjątkowa, pozostaje ważnym elementem zmniejszania zależności Unii od przywozu głównego surowca i pośrednio od przywozu fosforu białego z państw trzecich, i jeśli okaże się skuteczna, przyniesie korzyści wszystkim użytkownikom. Brak jest wreszcie w dokumentacji dowodów, z których można by wywnioskować, że technologia „cradle-to-cradle” byłaby ekonomicznie nieopłacalna.
- (153) Z drugiej strony, w przypadku nienałożenia środków perspektywy rentowności przemysłu unijnego na wolnym rynku stałyby się dużo bardziej ograniczone i prawdopodobnie wymusiłyby to ostateczne zaprzestanie produkcji. Prawdopodobnym skutkiem byłoby zaprzestanie produkcji przemysłu unijnego przeznaczonych na wolny rynek. Oznaczałoby to, że Unia stałaby się całkowicie zależna od przywozu z państw trzecich pochodzącego od ograniczonej liczby producentów fosforu białego, który jest podstawowym składnikiem dla wielu produktów przetworzonych wytwarzanych w Unii.
- (154) Rozważono również wpływ przywozu po cenach dumpingowych na rynek sprzedaży wewnętrznej przemysłu unijnego. W dochodzeniu wykazano, że wprowadzenie środków zrekompensuje niekorzystne warunki konkurencji spowodowane przywozem towarów po cenach dumpingowych istniejące na rynku niższego szczebla.
- (155) Z drugiej strony, jeżeli żadne środki nie zostaną wprowadzone, a przemysł unijny zostanie zmuszony do trwałego zaprzestania produkcji, powstaną trudności z zaspokojeniem przez przemysł unijny zapotrzebowania na duże ilości fosforu białego potrzebne do wytwarzania jego produktów przetworzonych. Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że analiza interesu przemysłu unijnego powinna dotyczyć tylko sprzedaży na wolnym rynku. W odpowiedzi na to stwierdzenie należy zauważyć, że jak opisano w motywie 53, przemysł unijny jest zintegrowany pionowo i znacząca część jego produkcji przeznaczona jest na jego użytek własny. Proporcje sprzedaży na wolnym rynku i rynku sprzedaży wewnętrznej nie są jednak stabilnym parametrem i ostatnie wydarzenia potwierdziły, że rynek sprzedaży wewnętrznej nie może utrzymywać się sam, bez wolnej sprzedaży fosforu białego.
- (156) W świetle powyższych ustaleń stwierdzono, że w interesie przemysłu unijnego będzie wprowadzenie środków antidumpingowych na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Kazachstanu.

3. INTERES UŻYTKOWNIKÓW

3.1. Uwagi ogólne

- (157) W następstwie zawiadomienia o wszczęciu postępowania zgłosiło się ponad trzydzieści stron, które wyraziły zainteresowanie postępowaniem. Dochodzenie wykazało, że strony, które się zgłosiły, to głównie użytkownicy; niektóre ze stron same przywoziły produkt objęty postępowaniem.
- (158) Jedenaście przedsiębiorstw określiło, że są użytkownikami i wypełniło kwestionariusze. Przywóz tych przed-

siębiorstw stanowił przeważającą część przywozu produktu objętego postępowaniem w OD i znaczący odsetek całkowitej konsumpcji w Unii. Użytkownicy ci odpowiadali za prawie całą gamę produktów przetworzonych. Stanowią zatem reprezentatywną grupę, której przedsięwzięcia związane z gotowymi produktami wykorzystującymi produkt objęty postępowaniem mogą stanowić punkt odniesienia dla oceny wpływu środków wprowadzonych na przywóz produktu objętego postępowaniem.

- (159) Pozostałe przedsiębiorstwa były użytkownikami bezpośrednio korzystającymi z produktu objętego postępowaniem lub korzystającymi z produktów przetworzonych, w których produkt objęty postępowaniem był ważnym składnikiem. Ze względu na to, że użytkownicy produkują głównie towary lub półprodukty z wykorzystaniem produktu objętego postępowaniem, które są dalej przetwarzane w celu otrzymania gotowych produktów przetworzonych przez innych użytkowników, uznano za stosowne umożliwienie wszystkim przedsiębiorstwom, które się zgłosiły, przedstawienia swojego punktu widzenia i dostarczenia informacji, nawet jeśli nie byli to bezpośredni użytkownicy.

3.2. Wpływ na użytkowników

3.2.1. Uwagi ogólne

- (160) Zasadniczo użytkowników produktu objętego postępowaniem można podzielić na dwa segmenty: użytkowników pochodnych kwasowych (tj. producentów kwasu fosforowego) i użytkowników pochodnych niekwasowych (takich jak pięciosiarczek fosforu, trichlorek fosforu, fosfor czerwony, środki opóźniające zapalenie). Ponadto uwzględnieni zostali dalsi użytkownicy.

3.2.2. Segment użytkowników pochodnych kwasowych

- (161) Segment użytkowników pochodnych kwasowych zajmuje się przede wszystkim produkcją termicznego kwasu fosforowego i jego pochodnych stosowanych w dodatkach do żywności. Udział produktu objętego postępowaniem w produktach gotowych tego segmentu w stosunku do całkowitego obrotu jest znaczący. Ponadto ustalono, że koszt produktu objętego postępowaniem w stosunku do kosztu gotowego produktu był wysoki. Wynika to z faktu, że proces produkcji tych użytkowników wymaga jedynie ograniczonego wkładu poza głównym surowcem, którym jest fosfor biały.
- (162) Mając na uwadze powyższe informacje, można się spodziewać, że wprowadzenie środków będzie miało znaczący wpływ na użytkowników w tym segmencie. Chociaż dochodzenie wykazało, że użytkownicy w tym segmencie uzyskali wysoki poziom zysku w OD, ich rentowność różniła się znacząco między 2008 r. a OD, osiągając znacznie niższe poziomy niż w latach przed OD. Ponadto stwierdzono, że nie można przenieść obciążeń związanych z cłem na klientów. W świetle powyższego oczekuje się, że cło antidumpingowe może mieć rzeczywiście znaczący wpływ na rentowność użytkowników w segmencie pochodnych kwasowych, która mogłaby osiągnąć wartości ujemne, a w ostateczności zagrozić ich funkcjonowaniu.

(163) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego jeden użytkownik stwierdził, że produkt wytwarzany przez przemysł unijny ma wyższy poziom czystości niż produkt normalnie stosowany w segmencie pochodnych kwasowych. Produkt objęty postępowaniem przywożony z Kazachstanu miał niższy poziom czystości i bardziej nadawał się do stosowania w segmencie pochodnych kwasowych. Dlatego też przemysł unijny nie był uznawany za alternatywnego dostawcę w tym segmencie.

(164) Argument ten przedstawiono dopiero na bardzo późnym etapie postępowania. Zainteresowana strona nie poparła powyższych argumentów żadnymi dowodami. Ponadto nie kwestionowała ona tego, że jak wykazano w powyższych motywach 13–17, fosfor biały produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny oraz fosfor biały produkowany w państwie, którego dotyczy postępowanie, i wywożony do Unii mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz te same zastosowania. Argument ten został zatem odrzucony.

3.2.3. Segment użytkowników pochodnych niekwasowych

(165) Segment użytkowników pochodnych niekwasowych dotyczy szerszego wachlarza produktów o różnych zastosowaniach, np. jako środki opóźniające zapalenie, uzdatniające wodę, dodatki do smarów w przemyśle motoryzacyjnym, produkty lecznicze i substancje chemiczne wykorzystywane w rolnictwie. Koszty produktu objętego postępowaniem w stosunku do całkowitych kosztów gotowego produktu znacznie się różnią pomiędzy tymi użytkownikami w zależności od wytwarzanego produktu przetworzonego.

(166) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego niektórzy użytkownicy dostarczyli bardziej szczegółowe dane na temat swoich kosztów, a w szczególności udziału kosztu produktu objętego postępowaniem w ich ogólnych kosztach. Dane liczbowe zawarte w kwestionariuszu przedstawione były w sposób zagregowany i pokazywały, że fosfor biały reprezentował od poniżej 5 % do ok. 30 % kosztu produktów finalnych. Informacje przekazane po ujawnieniu wskazywały jednak, że w przypadku niektórych specyficznych rodzajów produktów koszty te mogły być znacząco wyższe.

(167) Użytkownicy w tym segmencie korzystali z usług większej liczby dostawców i nie pozyskiwali fosforu białego wyłącznie z Kazachstanu.

(168) Użytkownicy w tym segmencie produkowali także bardziej zróżnicowany wachlarz produktów, a udział gotowych produktów zawierających fosfor biały w ogólnej działalności przedsiębiorstwa był różny i mieścił się w przedziale od poniżej 5 % do ponad 75 %. Poziom rentowności produktu gotowego zawierającego fosfor biały był różny, osiągając nawet 10 % i więcej. Można stwierdzić, że w przypadku przedsiębiorstw osiągających niższe zyski udział produktów zawierających fosfor biały w stosunku do łącznego

obrotu z ogólnej działalności przedsiębiorstwa był również niski. A zatem w takich przypadkach wpływ wprowadzenia środków prawdopodobnie będzie ograniczony, aczkolwiek nie nieistotny, przy założeniu, że użytkownicy w tym segmencie nie będą mogli przenieść ciężaru podwyżki cen na klientów na rynku niższego szczebla, a Kazachstan pozostanie ich jedynym dostawcą.

3.2.4. Dalsi użytkownicy

(169) Wpływ cła na dalszych użytkowników będzie jeszcze mniejszy, ponieważ ma ono znikomy wpływ na koszty produkcji. Dochodzenie wykazało również, że współpracujący dalsi użytkownicy osiągalni marżę zysku wynoszącą nawet ponad 15 %. Ponadto biorąc pod uwagę fakt, że bezpośredni użytkownicy twierdzili, że nie będą mogli przenieść ciężaru podwyżki cen na klientów na rynku niższego szczebla, nie wiadomo, czy cło w ogóle będzie miało na tych użytkowników wpływ.

(170) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego jeden dalszy użytkownik stwierdził, że w przeciwieństwie do wniosków przedstawionych w motywie 169 powyżej, nałożenie ceł antydumpingowych dotknęłoby ich, ponieważ ich dostawcy przenieśliby na nich wzrost kosztów. Przedsiębiorstwo to nie dostarczyło jednak żadnych danych, które potwierdzałyby ten zarzut, a zatem argument ten został odrzucony.

(171) Na tej podstawie stwierdzono, że cło antydumpingowe miałyby tylko bardzo ograniczony wpływ na rentowność dalszych użytkowników lub w ogóle by na nich nie wpłynęło.

3.2.5. Konkurencja na rynku produktów pochodnych

(172) Pewna liczba użytkowników twierdziła, że w przypadku wprowadzenia środków przestałaby być konkurencyjna w stosunku do przywozu produktów pochodnych z Chińskiej Republiki Ludowej. Nie przedstawiono jednak żadnego konkretnego dowodu na poparcie tego twierdzenia.

(173) W tym kontekście zauważa się, że cło antydumpingowe ma na celu przywrócenie równych reguł gry na rynku fosforu białego w Unii. Nie były dostępne dowody potwierdzające, że przywóz fosforu białego z Chińskiej Republiki Ludowej zwiększył się znacząco w ubiegłych latach lub że zwiększyłby się w bliskiej przyszłości. Dokumentacja nie zawierała również dowodów na to, na jakich warunkach dokonywany byłby taki przywóz, ani na jakim poziomie cen. Na tej podstawie wspomniany argument został odrzucony.

3.2.6. Zatrudnienie

(174) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że łączna liczba pracowników zatrudnionych w przemyśle użytkowników jest wyższa niż w przypadku przemysłu unijnego, a zatem nałożenie środków antydumpingowych byłoby sprzeczne z ogólnym interesem Unii.

(175) Należy zauważyć, że analiza interesu Unii nie jest ograniczona do prostego porównania liczby pracowników przemysłu unijnego, z jednej strony, i przemysłu użytkowników, z drugiej. Dlatego też fakt, że sami użytkownicy mają większą liczbę pracowników nie jest wystarczający do stwierdzenia, że środki działałyby na niekorzyść całego przemysłu unijnego. Badany jest raczej wpływ nałożenia lub nienałożenia środków na działalność gospodarczą i rentowność zainteresowanych użytkowników z jednej strony i przemysł unijny z drugiej strony. Argument ten został zatem odrzucony.

3.2.7. Wniosek

(176) Powyższa analiza wykazała, że nałożenie środków dotknęłoby użytkowników w obydwu segmentach, jednakże w mniejszym stopniu w segmencie pochodnych niekwasowych. W szczególności fosfor biały stanowi główną część kosztu produkcji w segmencie pochodnych kwasowych i dlatego jakiegokolwiek cło miałoby znaczący wpływ na ich koszty i rentowność. Dochodzenie wykazało również, że dalsze funkcjonowanie użytkowników w tym segmencie byłoby zagrożone w przypadku wprowadzenia środków.

4. INICJATYWA NA RZECZ SUROWCÓW UNII EUROPEJSKIEJ

(177) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że wprowadzenie środków byłoby sprzeczne z „inicjatywą na rzecz surowców”⁽¹⁾ Unii Europejskiej, mającą na celu wspieranie między innymi stabilnych dostaw surowców, a także efektywności wykorzystywania zasobów. Inicjatywa na rzecz surowców nie jest jednak przeszkodą do wprowadzenia środków antidumpingowych, które mają na celu przywrócenie równych reguł gry i które przeciwdziałają nieuczciwej konkurencji związanej z praktykami dumpingowymi.

(178) Niezależnie od okoliczności wydaje się, że na rynku, na którym operuje jedynie kilku producentów w skali światowej, zachowanie unijnej produkcji ważnego surowca byłoby w pełni zgodne z celem dotyczącym zapewnienia stabilnych dostaw surowców na rynek unijny.

5. ZAGADNIENIA DOTYCZĄCE KONKURENCJI

(179) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że wprowadzenie środków doprowadziłoby do nadużywania dominującej pozycji przemysłu unijnego, jako że rynek unijny byłby zamknięty dla dostaw z innych źródeł. Na poparcie powyższego argumentu zarzucono, że w przeszłości przemysł unijny użył wprowadzenia ograniczeń wywozowych przez Chiny jako argumentu do podniesienia cen na rynku unijnym. Nie dostarczono jednak faktycznych dowodów na nadużycie pozycji dominującej.

(180) Jak wspomniano w motywie powyżej, udział przemysłu unijnego w rynku znacznie zmalał w badanym okresie. Z drugiej strony, udział producenta eksportującego

w wolnym rynku znacznie wzrósł; producent ten jest obecnie największym dostawcą na rynku unijnym.

(181) Ponadto poziomy podcięcia cenowego obliczone w ramach niniejszego dochodzenia (motyw 71) były wyższe niż stwierdzony poziom dumpingu (motyw 48 powyżej), co wskazywało na to, że nawet przy wprowadzeniu środków antidumpingowych poprzez stosowanie zasady niższego cła, ceny przywozu z Kazachstanu najprawdopodobniej utrzymają się na poziomie niższym niż ceny sprzedaży przemysłu unijnego. Z tego powodu środki nie spowodują najprawdopodobniej zaprzestania przywozu.

(182) Należy również przypomnieć, że pomimo obowiązujących ograniczeń eksportowych wprowadzonych przez Chińską Republikę Ludową, przywóz fosforu białego z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu na rynek unijny miał miejsce podczas badanego okresu i najprawdopodobniej będzie kontynuowany.

(183) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego szereg zainteresowanych stron stwierdziło, że nałożenie ceł zwiększyłoby koszt ponoszony przez użytkowników, podczas gdy przemysł unijny na rynku produktów pochodnych (rynek sprzedaży wewnętrznej) nie zostałby dotknięty w tym samym stopniu. Stworzyłoby to konkurencyjną przewagę dla przemysłu unijnego na rynku produktów pochodnych i prawdopodobnie doprowadziłoby do zajęcia dominującej pozycji na rynku niższego szczebla przez przemysł unijny. Jak już opisano w motywie 181 powyżej, poziomy podcięcia cenowego obliczone w ramach niniejszego dochodzenia były jednak wyższe niż stwierdzony poziom dumpingu, co wskazywało na to, że nawet przy wprowadzeniu środków antidumpingowych poprzez stosowanie zasady niższego cła, ceny przywozu z Kazachstanu najprawdopodobniej utrzymają się na poziomie niższym niż ceny sprzedaży przemysłu unijnego na wolnym rynku i na rynku sprzedaży wewnętrznej. W związku z tym argument, że nałożenie środków doprowadziłoby do wykorzystywania dominującej pozycji przez przemysł unijny na rynku produktów pochodnych, należy odrzucić.

(184) W świetle powyższych ustaleń można uznać, że wprowadzenie środków antidumpingowych nie spowoduje zakłóceń na rynku unijnym.

6. BILANS HANDLOWY MIĘDZY KAZACHSTANEM A UNIĄ

(185) Współpracujący producent eksportujący twierdził, że dokonuje przywozu na dużą skalę z Unii urządzeń i maszyn służących do wytwarzania produktu objętego postępowaniem. W związku z tym argumentowano, że wprowadzenie środków antidumpingowych wpłynęłoby na bilans handlowy między Unią a Kazachstanem, ponieważ współpracujący producent eksportujący zaprzestałby przywozu wyżej wymienionych urządzeń i maszyn z Unii.

⁽¹⁾ COM(2008) 699 final.

(186) Celem wprowadzenia środków ochrony handlu jest przeciwdziałanie nieuczciwym praktykom handlowym i nie ma związku z zakupem maszyn i urządzeń do wytwarzania produktu objętego postępowaniem. Argument ten uznano zatem za nieistotny w kontekście niniejszego postępowania antydumpingowego.

7. OGÓLNY SYSTEM PREFERENCJI

(187) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego szereg zainteresowanych stron stwierdziło, że wpływ na użytkowników będzie się pogłębiał, ponieważ przywóz produktu objętego postępowaniem będzie od dnia 1 stycznia 2014 r. podlegał, poza ewentualnym cłem antydumpingowym, również zwykłemu cłu przywozowemu.

(188) Należy zauważyć, że rzeczywiście, w ramach nowego Ogólnego systemu preferencji Unii Europejskiej (GSP), który powinien wejść w życie w dniu 1 stycznia 2014 r., Kazachstan nie będzie już wymieniony jako państwo beneficjent. W związku z tym od dnia 1 stycznia 2014 r. i tak długo, jak będzie się utrzymywała ta sytuacja, przywóz fosforu białego z Kazachstanu będzie podlegał normalnej stawce celnej w wysokości 5,5 %.

(189) Nie można jednak uwzględniać przyszłych wydarzeń w analizie ponieważ ich dokładnego wpływu na ceny importowe oraz wielkość przywozu, a także wpływu takich wydarzeń na rynek unijny nie można ocenić *à priori*. Dlatego też na tej podstawie nie można wyciągnąć konkretnych wniosków. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

8. WNIOSKI DOTYCZĄCE INTERESU UNII

(190) W przypadku nienałożenia środków istnieje bardzo duże prawdopodobieństwo, że produkcja fosforu białego w Unii i produkcja produktów pochodnych przez przemysł unijny nie zostanie na nowo podjęta. Z drugiej strony, jak twierdzą również niektóre zainteresowane strony, nałożenie środków może nie zapewnić wystarczającej ulgi przemysłowi unijnemu, ponieważ przywóz z Kazachstanu, nawet gdyby został objęty cłem, pozostałby bardziej konkurencyjny cenowo niż sprzedaż przemysłu unijnego i co za tym idzie nie zagwarantowałyby, że przemysł unijny byłby w stanie przetrwać obecną ciężką sytuację.

(191) Przeciwnie, stwierdzono, że użytkownicy w segmencie pochodnych kwasowych zostaliby bardzo poszkodowani przez wprowadzenie środków, a w niektórych przypadkach zagrożona byłaby nawet ich rentowność, ponieważ nie byłiby w stanie zamortyzować wzrostu kosztów i pozostawać konkurencyjnymi na rynku niższego szczebla. To mogłoby doprowadzić do zakończenia działalności przez producentów niższego szczebla w tym segmencie.

(192) Ponadto, o ile w dochodzeniu stwierdzono, że przypuszczano, iż wpływ środków w segmencie pochodnych niekwasowych będzie generalnie mniej widoczny niż w przypadku segmentu pochodnych kwasowych, niektórzy szczególnie użytkownicy w tym segmencie mogą zostać nimi bardziej dotknięci, w zależności od

specyficznego produktu niższego szczebla, który wytwarzają. Generalnie, wpływ cła w tym segmencie nie mógłby być uważany za pomijalny.

(193) Należy zauważyć, że współpracujący producenci dostarczający podczas tego postępowania niezbędne informacje reprezentowali prawie całość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, i bardzo dużą część konsumpcji fosforu białego na wolnym rynku. Byli oni bardzo przeciwni nałożeniu jakichkolwiek ceł antydumpingowych z powodu wpływu na ich koszty, który, jak wykazali, nie mógł być częściowo lub w pełni odzwierciedlony w ich cenach sprzedaży i który doprowadziłby zatem do spadkowej tendencji ich sytuacji gospodarczej i finansowej, a nawet do zamykania produkcji.

(194) Wynika to głównie z faktu, że fosfor biały stanowi materiał, który jest uważany przez prawie wszystkich użytkowników, którzy uczestniczyli w postępowaniu, za wysoce istotny surowiec w ich procesie produkcyjnym i stanowi znaczącą część ich łącznych kosztów produkcji, jak wspomniano powyżej w motywach 161 i 166. Każde cło antydumpingowe ma zatem bezpośredni i istotny wpływ na ich koszty, przy czym wzrost kosztów nie może zostać przeniesiony na przemysł niższego szczebla.

(195) Jak wspomniano w motywie 190 powyżej, korzyść, jaką niesie dla przemysłu unijnego nałożenie środków antydumpingowych, pozostaje wątpliwa. Wynika to z obecnej przejściowej sytuacji przemysłu unijnego i niepewności co do jego rozwoju w przyszłości, a także z faktu, że ceny przywozu z Kazachstanu najprawdopodobniej pozostaną znacznie niższe od cen sprzedaży przemysłu unijnego, nawet w przypadku wprowadzenia środków antydumpingowych. W tych okolicznościach uznano, że prawdopodobny negatywny wpływ jakiegokolwiek cła antydumpingowego na przemysł niższego szczebla przeważa nad oczekiwanym pozytywnym wpływem cła na przemysł unijny.

(196) W sumie, na podstawie powyższego, stwierdzono, że negatywny wpływ środków na użytkowników jest bardziej znaczący niż ogólna korzyść dla przemysłu unijnego. Dlatego też w tym przypadku uznaje się, że pomimo stwierdzenia szkodliwego dumpingu można wyciągnąć jednoznaczny wniosek, że przyjęcie środków antydumpingowych nie leży w interesie Unii.

G. WNIOSEK DOTYCZĄCY ZAKOŃCZENIA POSTĘPOWANIA

(197) W świetle wniosków wyciągniętych powyżej w odniesieniu do dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, zgodnie z art. 9 i 21 rozporządzenia podstawowego, postępowanie powinno zostać zakończone bez nakładania środków.

(198) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o ostatecznych ustaleniach i o zamiarze zakończenia dochodzenia i miały możliwość przedstawienia uwag. Ich uwagi zostały rozpatrzone, ale nie zmieniają wniosków wyciągniętych powyżej.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu fosforu białego, zwanego również fosforem w stanie wolnym lub fosforem żółtym, pochodzącego z Republiki Kazachstanu, zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lutego 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący
